

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

22. Chrysostomi Temperantia & Frugalitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Chrysofomi temperantia, & frugalitas.

CAPVT XXII.

Alebat hanc orationem insignis victus frugalitas, quam ille tota vita excoluit, vt quæ grauissimorum studiorum comes esset perpetua, magnumque conferret ad contemplationem adiumentum, sic enim se res habet, vt scripsit S. Nilus, *Sobrii mens, vt stella sereno caelo fulget dulcis*. Contra qui culinæ nidore, gulæque vaporibus obsessus tenetur animus, quid potest sua natura dignum, quid splendidum commentari? Faciebat hæc cibi parsimonia, vt non lubenter conuiujs interesset, sed cum leuissimo cibo naturæ satisfecisset necessitati, in suam se iucundissimam illam mentis solitudinem totus abdebat. Quamobrem illi qui eius innocentiam furiosissimis maledictis considerunt, accusatores inter cætera criminationum capita, illud non omiserunt. *Quod hospitalitatem deseruit, solus studens comedere.*

Vide Baron. 407

Calliodorus hoc ipsum stomachi debilitati à plerisque ascriptum commemorat, de quo etiam valetudinis incommodo quentur epist. 6. ad Olympiadem.

Ab ipsis mortis ianuis reuocatus hæc ad te scribo: (Deinde) Hyems enim grauior, quam solebat exorta, grauiorem quoque nobis stomachi hyemem inuexit: nihiloque melius, ac commodius, quam qui mortem obierunt, immo etiam grauius hos duos menses confecerit. Hactenus enim lucis huius vltura fruebar, vt malorum quibus vndique afficiebar, lenis afficerer.

Quo autem odio prosequeretur intemperantiam, testantur eius homilic contra luxum, ebrietatem, & crapulam acerrimo stylo conscriptæ, quin frequenter mouebat. *Gula terminum praesigendum esse, natura parcimoniam.*

Homil. 13. ad Philip.

Palladius qui eius vitam per dialogum conscripsit, hæc de eius victu inferant. Ipse solus edebat, vt ex parte noui, ob istiusmodi causas. Primò quidem ob calorem capitis abstemius erat, nisi quod in æstu, eo quod Diarrhodon appellatur, utebatur. (Est autem *Diarrhodon* vini species ex rosis compositi) Secundo quoniam infirmitatis cuiusdam gratia, eius ordinem desiderabat, adeo vt sæpius quæ fuerat parata in-

grata viderentur, & quæ non aderant, inquit oporteret. Deinde plerumque cibi oblitus ad vesperam vsque ieiunabat, partim occupatus Ecclesiasticis curis, partim spiritualibus intelligendis abstractus. Contendebat enim, vt eum nihil sacratum literarum præteriret.

Tanta autem fuit vitæ puritate, vt ex quo baptismum accepit, nunquam omnino iuraret, aut aliquem iurare compulerit, aut mentitus sit, aut cuiquam maledixerit, aut scutilla locutus fuerit, aut iocos admiserit.

Inueni. Misit. in pra. Spirit. c. 13.

Chrysofomi prudentia, & de concionatoribus iudicia.

CAPVT XXIII.

Verum licet permulta, eaq; splendide virtutes nõ parum in eo obineat. Concionatorum, vna tamen inter ceteras in 2. ad elucet prudentia, cuius præsidio ille, quas in Timotheo star micatum fideri collucere videmus, omnes honestatis diuitiæ reguntur, instruntur, & summa quadam suauitate dispensantur.

Inclusus variis famularum spiritus astris, Inque suum ceteris moribus urget opus.

Quæ tamen huius virtutis vigor fuerit in sancto Chrysofomo, testantur & ea, quæ de concionatorum virtutibus non minus magnificè, quam fructuose multis in locis inueniuntur.

Tria censebat esse sacri oratoris officia præcipua, arguere errantes, obsecrare iustos, increpare sceleratos.

Vitam rectam optimum syllogismum.

Concionatoris qui humiliter assentirentur, aut iucunda cuique loquerentur, dicebat esse ad populum cytharædos potius quam concionatores, eosque miseros, infelices, & proditores appellare non verebatur.

Sentebat monendos esse cum charitate errantes, quippe, vt aiebat, Magnus Doctor est charitas.

Laboriosum esse oportere concionatorem, & sedulum, tanquam Christi Apiculam.

Eundem sciscitari oportere de moribus populi, non ex curiositate, sed ex salutis provisione.

Temerarium esse qui se periculo frustra ingereret, cū nulla causa, aut necessitas postularet. Si Deo vero de Dei gloria, pietate, & utilitate hominum ageretur, tanta facilitate corpus exuendum, quantum